

MUSIK

Ved Ole John

Ærgerligt er det, at Peter Bellis arbejde med danske tekster ikke har søt bedre spor. Her er han med Rivalerne, som han nu forlader.

Tilsat jævnstrøm og slapt orgelbrus

DER ER LYS I LYGTEN, synger Defenders på deres nye plade — vel er der ej — der er ved at lægge sig et buldrende mørke over dansk pigtråd.

Det begyndte med „Ved landsbyens gadekær“, den på alle måder kønsløse og ligegyldige traver, som Keld & The Donkeys på mærkværdig vis har fået øverst på hitlisten. Efter den har grammofoonpladeproducenter og de fleste grupper fundet ud af, at der altså er mange penge i gammeldags pop. Hvis det så endda kun var spekulation, det er også tegn på total uopfindsomhed! Danske tekster har jo længe været en efterlyst ting i dansk pigtråd, men omtrent samtlige grupper har på stribe udtalt, at dansk er usangbart, og at kun det engelske sprog tilhører beatmusikken og dens „generation“. Men det viser sig altså, at tilhørsforholdet til dens „generation“ er svigtet lidt, og at man samtidig slet ikke har sat nogen bundgrænse, når man først tager hul på karret med dansk „poesi“.

Det er bare det, at hvis popmusikken skal tilbage i hængeyndet, sætter den sig igen uden for kritisk bedømmelse og debat. Så er det kun økonomisk succes, der tæller. En gruppes kvalitet skal så måles i, hvor mange plader den sælger. Det bliver så kun et spørgsmål om at bringe hitlister og popbilleder. For den, der tjener flest penge, er indiskutabelt den bedste. Så er vi så rart også fri for diskussioner om, hvorvidt Rudolf kan spille, om Nalle kan synge eller om Ringo nogen sinde har lært at slå på tromme. Det bliver også farvel til en dej skæg og ballade, for nu skal vi til at være pøne-drænge igen.

Helt så slemt er det ikke endnu, selv om standarden er i betydelig aftagende. Hitmakers klarer sig lige igennem med „Træd an ved makronerne“. Selv om parodierne

på dens kollegaer sagtens kunne være både skarpe og morsommere, er det lige til at holde ud ved en enkel gennemhøring. Op ad stigen kravler så længsomt de engelsksprogede plader med Vanguards i toppen. Helt spændende er også Matadoretnes „Skip It“, som er på bagsiden af hovedmelodien fra „Slap af Frede“. Man kan godt høre, at Tommy Petersen har lyttet til Spencer Davis, men det er vel også et udmærket forbillede. I hvert fald er både tekst og melodi hans egen opfindelse, og arrangementet er dog præget af lidt musikalsk ambition.

Ærgerligt er det bare, at Peter Bellis arbejde med at synge danske tekster helt er overset. Her var ellers et startpunkt for de andre, noget der lignede begyndelsen til noget spændende. Men med den retning, udviklingen peger i øjeblikket, er vel det næste vi får at høre „Hvide måge“ tilsat lidt jævnstrøm og slapt orgelbrus.